

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

MISSIONSFÖRBUNDET

ORGAN FÖR
SVENSKA MISSIONSFÖRBUNDET

Utkommer varje torsdag.

27 Febr.
1919.

Redaktion:
Joh. Hellström. Theod. Anderson.

N:r 9.
Årg. 37.

JESU SINNE.

Varen så till sinnes, som Jesus Kristus var.

Fil. 2: 5.

Makt och härlighet gav Gud i begynnelsen åt människan. Hon skulle råda över varelsernas hela tallösa värld och bruka och vårda jorden. Hon var ock av Gud utrustad för en sådan maktutövning och härskaregärning. Hennes ställning var underbart skön och härlig. Du gjorde honom nästan till ett gudaväsen; med ära och härlighet krönte du honom, utbrister psalmisten (Ps. 8: 6). Men människan vek av från lydnadens väg och sträckte i olydnad sina händer efter det omöjliga: efter en likhet med Gud, vunnen mot Guds vilja på upprorets väg. Förnedring blev hennes lott. Makten och härligheten blevo däremot förlorade.

Saknaden av den förlorade makten och härligheten och farandet efter att vinna den åter utan sinnesändring och lydnad för Gud är kanske det mest utmärkande förnedringstecknet på den fallna människan och har vållat henne kval och smärta. Människan trälär och lider. Hon strävar fruktlöst efter makt och herravälde över världen. Men Skaparen är glömd. I smått och i stort visar sig denna verklighet.

Då Kristus Jesus kom för att återlösa oss från mörkrets välde och återställa allting, möter frestaren honom och söker väcka i hans själ samma syndiga trånad, som kom den förste Adam på fall. Frestaren visar honom i ett ögonblick alla riken på jorden och lovar honom makt och härlighet, om han blott fal-

ler ned och tillbeder honom. Men Kristus icke blott visste Guds vilja; han följde den även. Med full sanning kunde han säga: Jag gör alltid det, som är behagligt för honom (Joh. 8: 29). Han sökte aldrig någonting utanför eller i strid mot Guds vilja. »Vissten I icke, att i det min Fader tillhör, bör jag vara», så lyder hans svar till hans moder, då hon fann honom i templet. Han lät sig aldrig föras bort från den frivilliga lydnadens väg. »Ske icke min vilja utan din vilja» — detta var grundstämningen i hans liv.

Just i hans fulla, hängivna uppgående i Guds vilja se vi vägen till ovansklig makt, ära och härlighet. Jesus se vi för dödens lidandes skull krönt med härlighet och ära (Ebr. 2: 9). Gud satte honom på sin högra sida i det himmelska över allt herradöme och väldighet och makt och myndighet och allt namn, som nämnes icke allenast i denna världen utan ock i den tillkommande och lade allt under hans fötter och gav honom till ett huvud över allting (Ef. 1: 20—22). Han sökte icke sin egen utan sin Faders ära, men Gud gav honom den högsta ära och höghet.

Vilken väg går du? Korsets, självförsakens, den hängivna kärlekens väg? Den är trång och smal, men den drager till livet. Den är belyst av Guds välbehag. De som gå den vägen fram, göra tåredalen rik på källor. All sann hugnad och välsignelse i tiden härleder sig från människor, som vandrat denna väg.

Gud öppne oss ögonen, att vi må se, och styrke han varje godhetens uppsåt hos oss, att vi av hjärtat må vilja följa vår Herre Jesus! Endast korsets väg bär uppåt till Guds rike. Golgata ligger före himmelsfärden och står såsom gränsmärke till härlighetens värld. Där möter den Eviges öppna, hulda famn.

Så give oss Gud sin nåd, att vi må hava Jesu sinne!

O, giv dig helt till offer, som han sagt!
Hur skönt skall lågan på hans altar brinna!
Han sköter själv, vad villigt där är lagt;
Giv ut ditt liv, och du skall livet finna!

L. P. Rodén.

DEN TÖRNEKRÖNTE.

*Böjd under korsel,
Sargad och blodig,
Ledes till döden
Smärtornas man.
Se, hur han dignar
Ned under bördan!
Hånad av hopen,
Släpas han bort.*

*Se, hur han naglas
Fast uppå trädet;
Solen förmörkas
Vid denna syn.
Blodströmmar röda
Flöda ur såren;
Mänska, besinna:
Detta för dig!*

*Hell dig, o Jesus,
Härlighets konung!
Syndarn till godo
Segern du vann.
Dödsfångar arma,
Lösta med blodet,
Med dig, o Jesus,
Leva nu få.*

*Nattsvarta mörkret
Djupt uti själen
Griper det rena,
Helga Guds Lamm;
Hatad av mänskor,
Lämnad av Fadern,
Ensam i döden
Sjunker han ned.*

*»Det är fullkomnat!»
Ropar han högljutt,
Huvudet böjer
Neder och dör.
Ära ske Herren!
Kampen är slutad,
Segern är vunnen.
Dyrköpt den var*

Joel Blomqvist.

Guds barmhärtighet.

Då kejsar Karl V en gång låg i fält med sin krigshär, hade en svala byggt sitt bo i taket på kejsarens tält. När hären sedan efter en tid bröt upp och tälten nedtogos, gav kejsaren befallning, att hans tält skulle stå kvar orört, till dess de små svalungarna blivit flygfärdiga.

Kunde en så stor ömhet bo i en krigares hjärta till en stackars liten fågel, skulle då icke den store Guden förbarma sig över dem,

han skapat, då dessa sätta sin lit till honom? Var viss, o min själ, att Herren har en stor och innerlig kärlek till alla de svaga, fattiga hjärtan, vilka fly till honom och söka skydd i hans konungsliga gårdar. Den, som bygger sitt bo på ett Guds löfte, skall få erfara, att detta löfte står fast och bär honom igenom alla tidens prövningar, till dess han lyfter sina vingar till flykt och hamnar i det land, där löfterna gå upp i salig fullbordan.

C. H. Spurgeon.

DEN KRISTLIGA SKOLVERKSAMHETEN OCH MISSIONEN.

Kristlig skolverksamhet och kristlig mission höra tillsammans liksom delen till det hela och grenen till det träd, på vilket den sitter. Och den kristna skolverksamheten är en del, som icke kan vara borta ur den kristna missionen, utan att dennas helhet allvarligen störes därav. Vilken annan gren man än må kunna taga bort från missionens stora träd, denna bör få sitta kvar, om trädet skall bibehålla sin växtkraft. Vad skulle det bliva av vår mission i Kongo och Kina utan skolor? Och vad skall det bliva av vår mission här hemma, om vi ej mera än förut taga den kristliga skolverksamheten i vår tjänst?

Rom byggdes ej på en dag, och en kristlig skolverksamhet kan ej heller organiseras under en sådan. Kanske många år måste förflyta, innan den kan bringas till full effektivitet. Därtill hör ett tålmodigt, stilla och planmässigt arbete, som föga höres eller synes men som icke är mindre strävsamt för det. Till på köpet kommer det alltid att kräva dryga offer i penningar och ej heller alltid lämna omedelbara resultat. Den kristliga skolverksamheten är oftast blott ett sående på förhoppning, och skörden bärgas av andra händer än de som så. Vem känner ej dylika exempel från den vanligaste och minst utpräglade av de kristliga skolorna, nämligen söndagsskolan.

Om alltså den kristliga skolverksamheten rör sig långsammare både i organisation, arbete och resultat, frambringar den dock så mycket säkrare andliga värden. Den börjar från början, den lägger fasta grundvalar för det andra missionsarbetet, den tar hand om människorna i deras bildbaraste ålder, i deras avgörelse— och ungdomstid och formar dem så icke blott till kristna utan till tjänare i den kristliga missionens gärning. Den kristne predikantens eller missionärens röst mångdubblas genom skolan.

Två missionärer sammanträffade en gång i Afrika. Av dessa var den ene lärare i en skola för infödda. Då den andre fick höra det, sade han: »Huru kan du förnöta din tid med sådant arbete? Jag ringer i klockan, byfolket samlas och jag predikar för dem. Det är mycket bättre än att undervisa i skolan.»

Emellertid gjorde de båda missionärerna tillsammans ett besök i en by. Där blevo de vittne till, huru en av landets infödingar på ett gripande sätt förkunnade evangelium för sina landsmän. Båda kände sig djupt rörda av den syn, de sågo. Då sade läraren: »Jag undervisar i skolan för att göra detta möjligt.» »Hemma hos mig», svarade den andre missio-

nären vemodigt, »finnes det ingen som predikar, när jag är borta.»

Kristlig skolverksamhet och kristlig predikan är som tvenne goda vänner och kamrater, som troget följas åt och stödja varandra i alla strider. Den ene är den andres förutsättning, liksom den enes seger också är den andres. De utgöra de stora vapendragarna i Herrens här, de äro frälsningens änglar, utsända till tjänst för dem, som en gång skola bo hos Gud.

Det var en riktig instinkt hos den frikyrkliga rörelsen i vårt land, när den redan tidigt tog upp frågan om kristliga skolor. Våra söndagsskolor, missionskolor och åtskilliga av våra praktiska skolor äro barn av detta intresse.

Emellertid har ej skolarbetet här hemma hållit jämna steg med missionen för övrigt. Måhända utgör bristen på kristliga skolor en av orsakerna till den ungdomens ytlighet, som man så ofta klagat över.

Man kan ej säga, att de frikyrkliga varit okunniga om de brister i religiöst hänseende, som vidlådit statens skolor, och om den antikristliga propaganda, som här och var bedrivits i dem. Ty kritiken har ofta varit skarp. Den är ju också den lättaste saken, fast man föga vinner med den. Men positiva åtgärder hava i stor utsträckning saknats. Och dock äro de det enda, som verkligen för till målet. Vilja vi hava vår ungdom fostrad till Kristus, så måste vi göra något för den saken. Och detta sker genom att vi själva grunda kristliga skolor och så med dem som centralpunkten för vår mission söka att genomtränga även statens skolor med kristendomens ande.

A. A—n.

Minnesord.

Då vi genom tron lära att ur de djup, i vilka synden fört oss, blicka ned i ett annat djup, Guds barmhärtighets djup, då skola syndabanden brista. Jag skall se och leva.

Caspari.

En god gärning är aldrig så skön, som då endast Gud och vi själva veta av den. Som nattviolen doftar i mörkret, så är ock denna ljuvast i det fördolda; varemot en vitt och brett beprisad handling, likasom en ros, den alla taga på, snart mister sin finaste doft och skäraste fågring.

L. T. Kosegarten.

Vår Yttre Mission.

Kina.

Reflexer från Ichang-fältet.

Troende militärer. En bankett. Ödeläggande malariepidemi.

Det är mycket glädjande och nästan överraskande att ibland soldaterna, vilka annars ofta göra sig kända såsom vilda och råa människor, finna män, som äro varma och nitiska kristna. En sådan man vid namn *Pan* har under flera månader gått ut och in ibland oss. Under denna tid har han nästan alltid varit med på mötena. Med liv och intresse har han deltagit i böne- och vittnesbördsmötena, och det har varit en sann uppbyggelse att lyssna till hans trosfriska böner. Aldrig tillföre har jag träffat en sådan man bland Kinas soldater. Förra veckan fick han order att resa till Patung och har därför redan lämnat ett stort tomrum efter sig. Sistlidne söndag fingo vi besök av en hög officer vid namn Wang. Han har varit en kristen i många år, vilket är något nästan enastående bland Kinas officerare. På aftonen samma dag var han med på vårt böne- och vittnesbördsmöte. Han bad och vittnade lika varmt som soldaten förut brukat göra. I sitt uppträdande bland de troende var han enkel och ödmjuk, och det fanns ingenting hos honom, som tydde på hans höga ställning. Han stod nämligen närmast generalen i militär rang. Han var som en broder bland bröder.

Herr Wang deltog i det kinesisk-japanska kriget. Han blev då svårt sårad av en kula, som gick in genom den ena höften och ut genom den andra. Upptagen på slagfältet fördes han till ett lasarett, där han låg under läkarebehandling i fyra år. Under denna prövosamma tid kom herr Wang närmare sin frälsare. Han

studerade flitigt sin bibel, så att han vann en fast övertygelse i bibliska frågor, och hans kristliga karaktär fick under denna tid sin daning.

Att herr Wang gör sitt kristliga inflytande gällande, framgår av följande händelse, som han själv berättat. Soldaterna förde för några dagar sedan 7 unga män, som voro spejare, till generalen. Dennes tanke var att låta avrätta dem, men herr Wang ansåg, att de skulle vinna mycket mera på, om de behandlade dem, som ock äro kineser, vänligt och sedan låte dem gå. Generalen gick med på herr Wangs förslag, varför spejarna blevo frigivna och på samma gång uppmanade att noga undersöka allt och sedan skynda hem och rapportera för

sina officerare, vad de funnit. De fingo ock tio mex. dollar vardera i reskassa. Det händer nog mycket sällan, att spejare bliva så väl behandlade av sina fiender.

Endast några dagar därförut sammanträffade jag för första gången med

Missionsstationen i Ichang.

herr Wang på en bankett, som amerikanska episkopalkyrkans missionär *Cooper* anordnat till hans ära. Herr Wang hade särskilt önskat få träffa missionärer från de olika missionerna här i staden för att få tala med dem om den militära situationen och Ichangs beröring därav. Han fruktade nämligen, att Sichuan-trupperna skulle driva de norra tillbaka hit och intaga staden, och om så skedde, skulle Ichang icke undgå att bli plundrat av soldaterna. Han lovade att göra allt för missionärernas säkerhet. Detta var ju ingen glädjande underrättelse. På söndagen hade emellertid herr Wang glädjande meddelande. Han ansåg nämligen, att den hotande faran hade minskats till en stor del, beroende på, att Kinas nyvalde president kommer att på allvar upptaga fredsunderhandlingar med södern. Giv Gud, att så måtte ske, och att det snart måtte bli ett slut

på de inbördes fejderna. Den närmaste framtiden kommer att visa, huru det blir.

Under denna höst har en mycket svår malaria-epidemi härjat i Central-Kina. I nästan varje hem har sjukdomen gripit sina offer, och många häva dött. För något över två veckor sedan var jag i Kiangkow, där vår mission har en utstation. På platsen och i dess omnejd hade omkring tusen personer dött under en månads tid. De stora butikerna hade slutsålt alla likkistor, de hade i förlag, och snickarna hunno ej göra nya, så fort som människorna dogo. Samma förhållande är rådande på andra platser. Det har sagts mig, att på grund av dödligheten bära kineserna, vilka måste ut på resor, dödsbrickor, på vilka stå deras namn, ålder och hemvist, så att om de skulle dö under resan, deras anhöriga måtte bliva underrättade därom för att kunna ombesörja deras begravning.

En dag hörde jag annonseras på gatan i Kiangkow: »Alla på Flodgatan tänka i morgon anordna drakprocession för att göra slut på epidemien.» Dagen kom, och processionen gick fram på gatorna under buller och bång, men de sjuka brunno fortfarande av feberns glöd, och epidemien härjade lika obarmhärtigt som förut. När skall detta folk mottaga Guds ljus?

Sedan dess har jag haft brev från andra utstationer, innehållande meddelanden om, huru sjukdomen härjar bland kineserna. Så t. ex. berättas det från Hoyang, att i en familj, vars medlemmar voro 9 till antalet, 4 dogo på en dag, och några dagar därefter dogo ytterligare 3 personer. Dödens ängel skonade endast en gammal person och en ung kvinna, som var sonhustru i familjen.

Utom flera kineser på denna station har fröken Anna Jönsson haft två rätt svåra anfall och undertecknad ett.

Ichang den 21 okt. 1918.

Karl Nelton.

Kongo.

Brev från Lotten Sandell, Mukimbungu.

Skolarbete. Byresor. Sjukvård.

Alltsedan jag kom hit till Mukimbungu denna min tredje period till i augusti, har jag haft mitt arbete i stationsskolan. Detta arbete är krävande och mången gång tålmodsprövande, men också ett arbete, där man får erfara mycken glädje och uppmuntran. Vi få ju också av detta vårt arbete se mycken syn-

lig frukt. Många av våra skolgossar hava blivit till prydnad och välsignelse för vår mission.

Under skolans ferietider har jag haft tillfälle att göra längre och kortare byresor. Förra forrtiden var jag ute i åtta veckor i Nzungani och Limbadistrikten, som ligga på norra sidan Kongofloden. De hava förut tillhört Nganda station, men sedan denna upphört att vara huvudstation, tillhöra de Mukimbungu. Där är mycket hedniskt och obrutet ännu och inte alls som i våra övriga distrikt här vid Mukimbungu. Jag gick dit särskilt för att söka arbeta bland kvinnorna, men det var ingen lätt sak. Det var annat än att komma till våra troende kvinnor här i våra övriga distrikt. De mottaga mig alltid hjärtligt och samlas gärna för att lyssna till Guds ord. Även de icke troende komma med. Här i en del byar av de omnämnda distrikten var det nästan omöjligt att samla kvinnorna till möten. Läraren och jag gingo från hus till hus och samlade så många, vi kunde. Männen och gossarna kommo ändå. Huru mycket de fingo i behåll, vet allena Gud. När de kommo ut från mötena, var deras vanliga samtalsämne, huru jag såg ut, vilka besynnerliga ljusblå ögon jag hade och huru jag var klädd från huvudet till fötterna. De hade heller aldrig sett någon ensam vit kvinna göra bybesök. Fru Ekström hade följt sin man i en del byar, likaså hade fru Jansson följt sin man, men att jag kunde våga mig över floden ensam, förvånade dem mycket. I en by, som heter Kimbata, bad jag byns hövding, att han skulle hjälpa mig samla kvinnorna till mötet, ty läraren hade gått hem för att vila. När jag fick se hans tillvägagående, blev jag nästan rädd. Han tog en stor käpp och gick från hus till hus och sade: »Nu gån I till mötet, annars skall det bliva annat av.» De lovade att komma, och en del kommo också, men de ville inte gå in. Jag bad då hövdingen bjuda dem komma in och sitta. Genast var han ute med sin käpp i högsta hugg och grälade på dem. Om en stund öppnades dörren och in kommo »på alla fyra» en hel rad halvvuxna flickor, som slogo sig ned mitt på golvet. Mötet hölls som en söndagskola. Jag visade dem bibliska planscher och berättade för dem tilldragelser ur Jesu liv. De voro uppmärksamma, och nästa dag kommo många kvinnor till mötet.

Efter att hava besökt och gått igenom 21 byar kom jag till Nsundi, där jag visste, att en kristen kvinna skulle finnas. Ett stycke utanför byn mötte jag henne tillsammans med några andra kvinnor. Jag hälsade på henne och sade: »Du är lärarens hustru och tillhör församlingen.» Hon blev mycket förvånad och undrade, huru jag kunde känna igen henne. Jag sade henne, att jag såg det på hennes an-

siktsuttryck och även på hennes klädsel. Evangelium, som är en kraft till frälsning för var och en, som tror, har omskapat henne. Bedjen med oss, att denna evangelii kraft må bliva många till frälsning i dessa mörka distrikt!

Sedan augusti har jag haft mitt arbete i sjukvården. Under mina båda första perioder här har jag ju åtskilliga år sysslat med det arbetet. Omflyttningar och andra omständigheter göra, att man inte alltid kan få hava samma arbete utan får tjäna, där det bäst behöves. Det är en stor förmån, att jag fått vara kvar på samma station, här känner jag folket och de känna mig och hava förtroende för mig.

Kongo är i sanning ett sjukdomarnas och gravarnas land. Sömn sjukans offer ökas oerhört häromkring. Överallt, vart man kommer, möter man dessa arma, dödsdömda människor med sina stirrande, bedjande blickar, och alltid fråga de: »Kommer inte sömnsjukmedicinen snart? Kommer inte doktor Palmær snart?»

Sjukvårdsarbetet är prövande både för kropp och själ. Ofta förekomma stunder av ångest och bävan, då svåra sjukdoms- och olycksfall komma, och man ingen läkare har att vända sig till. Men Gud är alltid nära, och han giver välsignelse och uppmuntran i arbetet. Ja, jag känner mig glad och tacksam till honom för den hjälp jag får giva dessa arma, lidande människor. I sjukvårdsarbetet gives också rika tillfällen att tala om den »store läkaren» och hans kärlek till de arma och lidande. Dagligen få vi ju ock se prov på, att detta vårt arbete icke är fåfängt.

Om någon av Eder, kära vänner, som läsa dessa rader, skulle hava något begagnat linne, som I kunnen undvara, så vore vi här tack samma att få sådant. Sårpatienterna äro många. En hel del sår skulle läkas mycket fortare, om vi hade lämpliga förbandsartiklar, men det är nu omöjligt att få. Bomullstyg hava vi fått köpa från England, men det är inte så lämpligt, och det är också så dyrt. Skulle det vara någon, som ville skänka lite penningar för detta ändamål, vore vi mycket tack samma. Under min vistelse hemma fick jag röna så mycken förståelse och kärlek av missionsvännerna, att jag dristar mig bedja Eder om detta.

Ost-Turkestan.

Brev från Kaschgar.

Ur ett brev till Styrelsen från missionär John Törnqvist, Kaschgar, daterat den 9 nov. 1918, äro vi i tillfälle meddela följande:

»Något särskilt nytt ha vi icke att berätta. Allt går som det gått nu dessa fyra år av »död säsong». Det vilar något tungt och tryckande över all verksamhet. Människorna äro kalla och ointresserade, och man känner det, som arbetade man utan hänförelse. Mätte Gud snart giva oss andra tider!

Men arbete ha vi, Gud vare lov, gott om. Skolan är fulltalig, och mötena hållas som vanligt, vare sig åhörarna äro färre eller flera. Vi vilja vara trogna i det lilla i väntan på att Gud anförtror oss större ting.

Under hösten har en farsot gått härjande fram i hela landet. Knappt något hem har helt skonats. Dödligheten har även, i synnerhet i Kaschgar- och Urumtjidistrikten varit stor. Det påstås, att betydligt över ett tusen döda burits ut genom Kaschgars stadsportar, alla offer för farsoten. Även här i staden såväl som på landsbygden har döden härjat. Även bland européerna har farsoten hälsat på utan att dock ha medfört något dödsfall. Min hustru har legat ett par veckor, och jag måste intaga sängen i två dagar. Nu äro vi åter fullt friska. Av våra kamrater ha väl även de flesta varit mer eller mindre sjuka. Endast de, som på grund av malariaanfällighet tvingats att äta kinin regelbundet, ha förskonats från sjukdomen.

Nu synes farsoten vara på retur. Detta tillskriva väl kineserna verkan av deras avgudar, vilka i processioner burits genom städerna. Här tillverkades en särskild »pestgud», som bars genom staden och ut till en vattenkanal, där den »dränktes och ihjälsköts» och med den naturligtvis även farsoten! Myndigheterna voro knepiga nog att vänta med dessa processioner, tills de hörde, att sjukdomsfallens antal avtog och de kunde räkna på ett synbart resultat. Det okunniga folket tror blint på avgudarnas makt.

Med sådant för ögonen framträder ens egen vanmakt mycket tydligt men också lika tydligt nödvändigheten av att söka nå dessa arma förblindade människor med litet ljus i eländet. Ha ej dessa avgudaprocessioner något annat gott med sig, så äro de åtminstone ett nödropp till oss och härmed genom oss till missionens vänner, att vi ej måtte förtrötta att stå som vårt härliga evangeliums ljusbärare även i tider, då allt vårt arbete synes förgäves.»

Sprid Sv. Missionsförbundets

tidningar och böcker!

FRÅN REDAKTION OCH EXPEDITION.

Styrelsens sammanträde i Göteborg. || Vår styrelse har såsom förut bebådats haft extra sammanträde i Göteborg för att på ort och ställe bese den sjukhemsfastighet, om vars inköp förberedande underhandlingar förts. Styrelsen fann det emellertid icke fördelaktigt att för sjukhems- och bibelkvinnoverksamheten inköpa berörda fastighet, varför förslag därom icke kommer att från Styrelsen föreläggas Generalkonferensen.

Därjämte behandlades bordlagda ärenden om upprättande av bibelinstitut och skolhem, och torde en del förslag rörande dithörande ärenden vara att motse vid nästa Generalkonferens.

Styrelsen blev hjärtligt mottagen i Göteborg, och vistelsen där var särskilt angenäm.

Matrikel och årsberättelse. || Distriktsföreståndarna och alla övriga, som hava att avgiva årsberättelse eller lämna uppgifter för Svenska Missionsförbundets matrikel, ombädjas att *fortast möjligt* och *senast den 10 mars* insända sina bidrag till Expeditionen.

Svar på brev. || Då förfrågningar därom hava ingått, vilja vi meddela, att Missionsförbundets spalter stå öppna för besvarande av till Redaktionen insända frågor, som röra kristlig tro och verksamhet och som för övrigt anses falla inom tidningens område.

Själar vinnas. || Till vår glädje erfar vi av insända meddelanden, att väckelse pågår både här och där i landet. Meddelandena från Västerås, Osby och Skillingaryd äro särskilt glädjande. Väckelse är såväl församlingarnas som landets största behov och själva målet, för vilket vi arbeta. Vi må därför av hjärtat önska och allvarligt och uthålligt arbeta och bedja, att dessa väckelsevindar från Herrens ansikte må sprida sig än vidare omkring.

Ropet från Afrikas urskogar. || Våra läsare hava väl bemärkt d:r Lamans rörande skildring i denna tidning av hans långa resa i Afrikas urskogar och det macedoniska ropet om arbetare för att bringa frälsningens budskap till dess arma och suckande folk. Var äro de unga krafter, som äro villiga att gå med detta bud? Högre och ärofullare uppdrag gives icke.

Skola i Sibiti. || Missionär Messing meddelar från Sibiti, som är vår nyaste missionsstation i Kongo, att han där redan öppnat skola och att i denna 60 barn äro intagna. Många små svarta barn ha gråtande mottagit meddelandet, att flera lärjungar av brist på utrymme och lärarekrafter för närvarande icke kunna mottagas.

Personliga meddelanden. || Missionär J. Åhs, Shasi, Kina, meddelar, att Gud den 8 sistl. nov. givit dem en dotter.

Från missionärsparet *Sommarström*, som befinna sig på resa ut till Kina, har ingått meddelande. De befunno sig då ombord på »Bergensfjord», som var på väg till Amerika. De voro vid gott mod.

Svar på brev.

En broder frågar efter betydelsen av ordet: Jag skall utplåna detta lands missgärning på en enda dag (Sakarja 3:9).

Orden gälla här det gamla förbundsfolket och uttrycket: landets missgärning är alltså detsamma som Israels folks missgärning. Det är sålunda på detta ställe fråga om Israels återupprättelse. Och även om denna upprättelse avser templets och landets uppbyggande efter den babyloniska fångenskapen — vilket uppbyggande nu pågick — visar sammanhanget, i vilket orden stå, att denna profetia även sträcker sig utöver den tiden för att få sin fullkomliga uppfyllelse med Israels församlande och upprättelse vid Kristi återkomst och denna tidsälders fulländning. Så sättes denna återställelse i samband med Telningens (Kristi) ankomst och den ena israelitens inbjudan till den andra att som gäst sitta under hans vinträd och fikonträd. Detta avser och skall äga rum vid Kristi återkomst i sitt rike. Denna uppfattning bestyrkes också därav, att profeten Sakarja, som å Herrens vägnar uttalat dessa ord, levde och verkade efter den babyloniska fångenskapen. Den här omtalade dagen eller tiden avser alltså Israels upprättelse vid Kristi tillkommelse och icke dagen för Jesu död på korset. Och att landets missgärning skall utplånas på en enda dag betyder Israels förlossning *såsom folk*. Denna förlossning skall ske på en gång.

I det nu utkomna arbetet **Vid Ararats fot** lämnas en kortfattad skildring av Svenska Missionsförbundets 35-åriga verksamhet i Kaukasien. Varje missionsvän, som intresserar sig för missionen i de gamla bibliska länderna, bör skaffa sig boken, som kostar endast **kr. 2:75**.

Från Inre Missionens Fält.

Från Styrelsens sammanträde i Göteborg.

Svenska Missionsförbundets Styrelse har både många och stora frågor på sitt bord för närvarande, och frågan om anskaffande av en fastighet, lämplig för sjukhem och utbildningsanstalt för församlingstjänarinnor är ej den minsta. Särdeles svårlöst blir den ock genom gällande hyreslag, bostadsbrist och höga byggnadskostnader. Anstalten måste ju ock ligga väl till och i en större stad.

Som bekant har det varit ifrågasatt att inköpa en fastighet i Göteborg i och för ändamålet, och Styrelsen hade för att på ort och ställe kunna pröva alla skäl beslutat avhålla ett sammanträde där. Detta hölls också måndagen den 10 februari.

Den ifrågavarande fastigheten vann dock ej Styrelsens godkännande. Visserligen har den ett förträffligt läge invid den fina Hagaparken och nära Betlehemskyrkan, där en undervisningssal troligen varit att påräkna. En fördel var ock, att fastigheten delvis redan är inredd till sjukhem. Men mot dessa förmåner stod det förhållandet, att det ej var möjligt att åstadkomma ett tidsenligt sjukhus i byggnaden. Styrelsen är nämligen av den meningen, att det blivande sjukhemmet skall inrättas så, att det motsvarar alla rimliga krav, och att man således hellre må dröja, tills lämplig fastighet finnes att få.

Besöket i rikets andra stad hade dock utan tvivel sin betydelse därigenom, att Styrelsens ledamöter fingo tillfälle att fornera bekantskap med flera av de ledande missionsvännerna på platsen. Styrelsen för Göteborgs Ev. Missionsförening hade ock inbjudit Sv. Missionsförbundets Styrelse till middag i Missionshotellet, därvid hjärtliga tal växlades. Kontorschef H. Lindberg gav uttryck för Göteborgsvännernas varma intresse för Svenska Missionsförbundet och glädjen över, att ett styrelsemöte en gång blivit förlagt till deras stad, och riksdagsman Sven Bengtsson framhöll i sitt svarstal, att medan Missionsförbundet vidtager åtgärder för närmare förbindelser med trosförvanter i Norge, Danmark och Amerika vore det endast på sin plats, att sambandet mellan de troende här hemma bleve det bästa möjliga.

På kvällen hölls en ungdomens offerfest i Betlehemskyrkan, då korta tal hölls av red. A. Ohldén, missionssekr. Axel Andersson och pastor Sam. Larsson.

Styrelsen åtskildes med ny bekräftelse på,

att Svenska Missionsförbundet även i Göteborg och trakten däromkring har en stor skara nitiska och verksamma understödjare.

S. L.

Väckelsebud.

En väckelsevind har under de senaste veckorna blåst i *Västerås*. Det av Gud härvid använda redskapet har varit pastor Jakob Werthén, en av Svenska Missionsförbundets evangelister. I fyra veckors tid har han hållit möten i Missionskyrkan så gott som varanda dag och vanligen både på middagen och på kvällen. Kvällsmötena ha varit de egentliga väckelsemötena. Vid dessa ha så mycket folk samlats, att läktarna icke så sällan även måst öppnas. Med kraft har pastor Werthén både predikat och sjungit om synd och nåd och manat människorna att vända sig till Gud. Och icke en enda kväll har gått, utan att några hörsammat denna maning och lämnat sig åt Herren. Sammanlagt har omkring ett hundra-sextio (160) personer blivit omvända.

Vid församlingens årsmöte, som hölls den 26 januari, fingo medlemmarna vara med om något gripande. Vid en paus i förhandlingarna kommo de nyomvända, som varit samlade i en mindre sal i kyrkan, intågande och sjöngo sången: »Sjungen, syskon, under vägen!» Icke så få av de närvarande sågo i skaran sina egna barn, och för dessa blev stunden en sådan, som ej kan beskrivas, blott erfaras.

Söndagen den 9 jan. hade församlingen enskilt möte. Vid detta beviljades icke mindre än 123 ansökningar om inträde i församlingen. Samma dag på kvällen hade ungdomsföreningen enskilt samkväm, och vid detta intogos i föreningen 102 nya medlemmar. Aldrig någonsin ha vare sig församlingen eller ungdomsföreningen varit med om något sådant. Gud vare lov för denna tid av vederkvickelse!

M. Vallander.

Från *Hudiksvall* meddelas: I andligt avseende har det nya året tillfört oss mycken glädje, i det att Herrens nådesvindar mildt och ljuvligt susat fram ibland oss till vederkvickelse och nytt liv för Guds folk och till frälsning för många själar. Pastor Alex Olsson, Sv. Missionsförbundets evangelist, har hållit en serie väckelsemöten, som blivit för oss till mycken och rik välsignelse. Ett sextiototal personer ha redan begärt inträde i församlingen

och ungdomsföreningen, och flera vänta vi skola komma. Bland de nyomvända ha vi alla åldrar, från barnen upp till åldringarna. Måtte Herren i nåd bevara dem och oss alla, ty tiden är ond och världen full av faror!

Otto Andersson.

Från *Skillingaryd* meddelas: En genomgripande väckelse har den sista tiden gått över Skillingaryds samhälle med omnejd. De gamla säga sig knappt någon gång ha upplevat sådana tider. Det spordes redan vid första mötet i böneveckan en kraftig, allvarlig ande. Många, både unga och gamla, hava sedan dess kommit till levande tro på Gud. En del kvällar har man kunnat räkna ända upp till ett 40-tal, som bedit om syndernas förlåtelse. Det torde vara mellan 200 å 300 personer, som denna tid böjt sig för Gud. Det var en gripande och skön syn, då vid församlingens årshögtid den 2 febr. ett 60-tal välkomnades till församlingen. Och vi hoppas, att ännu minst lika många snart skola ansluta sig till Guds lilla hop.

Ja, Gud har verkligen gjort under ibland oss, varöver vi äro tacksamma och glada.

Mötena ha varit ledda av predikanten på platsen, pastor Rüdmer, med tillhjälp av stud. Magnusson från Missionsskolan på Lidingön.

—r.

Från *Saltvik* skrivs: En kraftig väckelsevind har dragit fram över Saltvik med omnejd. Flera tiotal människor, i synnerhet ungdom, ha lämnat sig åt Gud. Mötena ha letts av Saltviks missionsförenings predikant Oscar Halloff. Även i de övriga missionskretsarna i Döderhult hava själar böjt sig för Gud.

Andlig väckelse och skolarbete. Den andliga livsrörelse, som förra vintern drog fram över flera trakter av vårt land, nådde icke Osby. I år ha vi dock haft glädjen att se, huru de eviga sanningarna även här gripit människorna. Från och med böneveckans början ha nästan varje dag hållits möten, ledda av predikant Oscar Gustavsson. Kväll efter kväll har missionshuset varit fyllsatt. Guds Ande har varit verksam, så att många funnit sin Frälsare. Anmärkningsvärt är, att många av eleverna vid Högre Samskolan under denna väckelse kommit till tro på Herren. Detta visar, att de profana studierna icke, såsom dock ofta påstås, göra ungdomen oemottaglig för sann kristendom. Mycket beror i detta avseende på, huru dessa studier ledas. Här ha givetvis de troende lärarna att fylla en mission, vars räckvidd vi knappast kunna överskåda. Säkert är, att de troendes barn skulle icke, såsom stundom är fallet, stå nästan som fiender

till kristendomen, om de under sin skoltid blivit undervisade av verkligt troende lärare. Det har under denna väckelse visat sig, att det mestadels varit de troendes barn, som kommit först. Detta visar hän mot en stor uppgift, en verklig mission, som de troende i vårt land ha att upptaga, om de ej vilja se sina barn som modärna hedningar. Och den missionen heter — kristna skolor.

Carl Persson.

Årsmöten.

Södra Ångermanlands Missionsförening höll sitt 40:de årsmöte i Högsjö friförsamlings missionshus i Ramvik den 25 och 26 januari.

Lördagen den 25 hölls enskild konferens, till vilken förutom styrelsen ett 30-tal ombud och predikanter voro närvarande.

Tvenne ansökningar om anslutning till föreningen beviljades. Det gångna verksamhetsåret har varit i allo gott för föreningen. Dess båda predikanter, J. P. Byqvist och J. O. Granlund, ha under året varit i oavbruten verksamhet. Något egentligt avbrott genom den sjukdomsepidemi, som under senare delen av året härjat distriktet, har icke förekommit. På åtskilliga platser har under året väckelser gått fram och åtskilliga missionsförsamlingar blivit bildade. Offervilligheten för missions-saken har varit den bästa och på flera platser ha missionsvännerna anordnat missionsfester till förmån för missionsföreningen. Räkenskaperna ha balanserat på kr. 6,859:75 med ett saldo till 1919 å kr. 1,597:81. Enär begäran om predikohjälp av föreningens predikanter ständigt inkommer i större utsträckning än möjligt är att tillgodose, har föreningen ytterligare kallat tre predikanter att verka på fältet en tid av sex månader, nämligen Ahlberg från Kramfors, Melander från Köja och G. Eriksson från Sandslån.

På kvällen och under söndagen hölls offentliga möten.

Kronobergs läns Missionsförening höll årskonferens och årsmöte i Växjö den 1 och 2 febr. Föreningen har under det gångna året haft i inkomster för verksamheten kr. 23,980:75, för soldatmissionen kr. 2,781:14 och för soldathemsbyggnaden kr. 11,409:22.

I tur att avgå ur styrelsen voro distriktsförestånd. J. Sahlin, fabrikör A. Bratt, Växjö, och handl. E. Svensson, Moheda, vilka omvaldes. Kvartalsmöten skola hållas i Lidhult och Mistelås. Konferensen beslöt att kalla pred. E. Lundblad, Ronneby, att verka inom förening-

en samt uppdrog åt styrelsen att efter behov anställa flera predikanter. Pred. K. F. Kaldén, som av sjukdom icke längre kan innehava ordinarie plats, pensionerades och skall kvarstå som extra predikant. Även beslöts att betala halva premien i pensionskassan för de predikanter, som ingå i densamma. Ombud från distriktet vid frikyrkomötet samt vid Missionsförbundets generalkonferens valdes. Konferensen avslöts med ett väl besökt samkväm.

Under söndagen hölls offentliga möten, därvid som talare tjänade distriktsföreståndarna J. E. Jansson, Linköping, och J. Sahlin, Växjö, samt missionär S. Tånkvist och pred. C. M. Johansson jämte två av länsföreningens predikanter. Både konferensen och årsmötet voro talrikt besökta.

Hallands Ansgariiförening höll sitt årsmöte i Halmstad den 8 och 9 febr. Den i samband med mötet hållna konferensen var säkert den största, som denna förening haft. 25 ombud representerade de organiserade församlingar, som äro anslutna till förbundet. Årets räkenskaper balanserade på 9,074 kr. Beslöts att anställa ytterligare tre predikanter samt att utfärda kallelse till pastor Adolfsson, Halsbo, att verka som evangelist. Från Oskarström—Sennan och Hyltebruk—Rödöbruk—Sofieslätt samt Tönnersjö missionsföreningar hade inkommit begäran om halvtidspredikant, vilket beviljades, om nödiga krafter därför kunde erhållas.

På lördag e. m. och på söndagen voro offentliga möten anordnade. Som talare tjänade missionsförest. J. Nyrén, pastor Ohldén och pastor Nejman samt ingenjör Fredman. En sång- och musikförening, sammansatt av sångare från Halmstad, Halsbo, Oskarström, Fröslida och Sennan utförde under ingenjör Grunewalds ledning god sång och musik.

Nordöstra Upplands Distriktsförening höll sitt 33:e årsmöte i Väskinge missionshus, Uppl. Ekeby, den 25—27 jan.

Som talare tjänade predikanterna inom distriktsföreningen samt Upplands Ansgariiföreningens resesekreterare J. Vidman från Uppsala. Mötena voro talrikt besökta.

Skurups Missionsförening hade glädjen att få hålla sitt årsmöte den 9 febr. i bröderlighetens och kärlekens endräkt. Offervilligheten har varit stor, och särskilt har genom familjen Nybergs insats återstoden av skulden på Missionskyrkan blivit betald. Även denna förening har alltså orsak att nu glädja sig över, att den är skuldfri.

Målsryds Mfg höll den 25 jan. sitt 10:e årsmöte. Vid slutet av år 1907 hade några vänner på möte i Lindås (Toarps socken) beslutat bilda en missionsförening, men hennes egentliga verksamhet började först 1909, då Målsryds missionshus byggdes och invigdes för sitt ändamål den 30 dec. samma år. Förut hade den nitiske och varme missionsvännen Andreas Pettersson i Lindås på egen bekostnad i flera år ombesörjt missionsverksamheten, och i hans hem hava möten och söndagsskola hållits. Fler-talet i den nybildade föreningen äro frukter av söndagsskolan. Vid det sistlidna årsskiftet bestod föreningen av 51 medlemmar. Missionshuset besöktes av resepredikanterna från Väst kustens, Jönköpings och Västergötlands missionsföreningar. Söndagsskola här hållits i missionshuset och de senare åren även på tre andra ställen. De flesta församlingsmedlemmarna äro unga. En ungdomsförening verkar i gott samförstånd med missionsföreningen. En syförening har från början varit i flitig verksamhet. Föreningens inkomster och utgifter under 1918 ställa sig sålunda: kr. 1,261: 91 för verksamheten och 500 kr. för missionshus-skuldens avbetalning. Skulden utgör nu 2,000 kr. Föreningens fastighet kostar, sådan den nu befinnes, omkring 11,000 kr., men efter det nuvarande prisläget är värdet betydligt högre.

— *Vaxholms Mfg*: Kassan har under året rört sig med kr. 9,003: 84. Härtill kommer ungdomsföreningens inkomster på 903 kr. Elektriskt ljus har under året införts i missionskyrkans stora sal samt i missionsföreningens bostadslägenheter för en kostnad av 1,935 kr. För verksamhet bland fattiga och sjuka har insamlats omkr. 500 kr. Medlemsantalet har under året ökat med 10 och är nu 127. Omkring 200 barn undervisas i föreningens tvenne söndagsskolor.

— *Saltviks Mfg*: Utgifter och inkomster ha balanserat på kr. 3,576: 75. Till Missionsförbundet har lämnats kr. 484: 83. Föreningen har under året tillsammans med de övriga missionskretsarna inom Döderhults socken anställt egen predikant.

— *Sundbybergs församling av Lut. Mfgn i Stockholm*: Under året ha 14 nya medlemmar intagits i församlingen, vars medlemsantal vid årsskiftet var 213. Inkomster och utgifter ha balanserat på kr. 10,358: 36.

— *Vallby Friförsamling* (Blekinge): Inkomsterna under året ha uppgått till kr. 6,088: 90, vilket är 3,000 kr. mera än föreg. års inkomster. Till Missionsförbundets yttre

mission har lämnats nära 900 kr. eller 500 kr. mera än året förut. — Medlemsantalet var vid årsskiftet 130. Av dessa ha 19 ingått under året.

— *Lundsbrunns Missionsförsamling*: Medlemsantalet, som vid årets början var 44, var vid dess slut 53. Under året har elektriskt ljus införts i missionshuset. Kassan har omslutit en summa av 2,185 kr. — Ungdomsföreningen, som består av 36 medlemmar, har i inkomster haft 562 kr.

— *Norrby Brödrarförsamling*: Inkomster och utgifter ha balanserat på kr. 6,325:30. Till Missionsförbundet har lämnats kr. 802:07 och till Västmanlands läns Ansgariiförening 90 kr. — I 6 söndagsskolor ha 165 barn undervisats av 18 lärare. Under året ha 17 medlemmar intagits i församlingen, vars medlemsantal vid årsskiftet var 107. — Ungdomsföreningen, vars medlemsantal är 65, har i inkomster haft 1,009 kr.

— *Norrbärke Mfg* (Smedjebacken): Verksamheten har rört sig med en summa av kr. 7,898:25. Till Missionsförbundet har avsänts kr. 971:04. Till avbetalning av skuld på ett av missionshusen avsattes 2,000 kr. Behållningen vid årets slut utgjorde kr. 35,889:07. Medlemsantalet var vid årsskiftet 180.

— *Vilhelmina Mfg* (Lappland): Årets inkomster ha uppgått till kr. 5,052:22. Till Missionsförbundets yttre mission har avsänts kr. 1,768:32.

— *Rimbo Mfg*: Inkomsterna under året ha i runt tal gått upp till 6,000 kr. Å skulden på predikantbostaden har avbetalts 2,000 kr. Återstående skuld är 4,000 kr. Till Missionsförbundet har sänts kr. 276:46 och till Norrtälje Missionsförening kr. 175:75. Medlemsantalet är 57.

— *Tjärans Friförsamling*: Årsmötet hölls nu för första gången i församlingens nya missionshus. Inkomsterna under året ha uppgått till 5,500 kr. Tillgångarna utgöra 15,500 kr. och skulderna 7,000 kr. Medlemsantalet var vid årsskiftet 31.

— *Fläckebo Missionsförsamling*: Medlemsantalet var vid årsskiftet 91. Räkenskaperna ha balanserat på 4,621 kr. En kraftig ande har förnummits under mötena de senast gångna veckorna. Några bekymrade ha böjt sig vid korset och börjat det fördolda livet med Kristus i Gud.

— *Lumshedens Mfg*: Medlemmarna äro 60 och inkomsterna uppgingo till kr. 2,686:89. Församlingen, som under året firat fyrtioårsjubileum, är skuldfri.

— *Österfärnebo Mfg*: Medlemsantalet vid årsskiftet utgjorde 161, och räkenskaperna uppvisade en summa av kr. 6,894:92. Sv. Missionsförbundet hade erhållit kr. 694:49. Pastor G. Virén har inflyttat under året.

— *Söderfors Mfg*: Räkenskaperna under året hava uppgått till kr. 7,061:24, varav till Sv. Missionsförbundet kr. 216:22. Medlemsantalet är 128 och har under året ökats med 17. Församlingen, som är skuldfri, äger tre missionshus.

— *Söderfors Mfg*: 146 medlemmar. Räkenskaperna omslöto 5,700 kr. och har därav till Sv. Missionsförbundet avsänts 900 kr. Dyr-tidstillägg beviljades församlingens predikant.

— *Maryds Mfg*: Årets inkomster uppgingo till kr. 3,045:49. Kr. 341:22 hava givits till Sv. Missionsförbundets mission och kr. 213:34 till Väst kustens Missionsförening. Beslöts att upptaga organiserad ungdomsverksamhet.

— *Torpa Mfg* (Östergötland): Medlemsantalet, som ökats med 19, var vid årsskiftet 93. Inkomsterna uppgingo till kr. 5,096:34, varav till Östergötlands Ansgariiförening lämnats kr. 76:32, till Jönköpings Ansgariiförening kr. 157:33 och till Sv. Missionsförbundet kr. 451:24.

— *Sandarne Ffsg*: Församlingens räkenskaper slutade på en summa av kr. 6,369:86. Skulden är 4,100 kr. och kapitalbehållningen kr. 27,113:41. Kr. 305:81 hade översänts till Sv. Missionsförbundet. Medlemmarna äro 156.

— *Habo Ffsg*: Inkomsterna, som i huvudsak avsänts till Sv. Missionsförbundet, Västergötlands Missionsförening och Jönköpings Ansgariiförening, hade uppgått till kr. 3,832:57. Beslöts att anställa s. k. halvtidspredikant.

— *Vänge Mfg*: Medlemsantalet är 78, av vilka 12 tillkommit under året. 3,216 kr. äro årets inkomster, och hava 375 kr. givits till Sv. Missionsförbundet. 100 barn bevista söndagsskolan.

— *Börje Mfg*: Antalet medlemmar vid årsskiftet utgjorde 56, av vilka 14 tillkommit under år 1918. Inkomsterna belöpte sig till 2,463 kr., och 300 kr. hava översänts till Sv. Missionsförbundet.

— *Högstaboda Mfg*: Räkenskaperna omslöt en summa av kr. 1,300, varav till Sv. Missionsförbundet kr. 400:—. Medlemsantalet är 36. Under året har väckelse försports.

— *Gamla Uppsala Mfg*: Under året har pastor E. Andersson tillträtt sin befattning i församlingen. Kassan har rört sig med kr. 5,733:19, och kapitalvärdet uppgår till kr. 13,800:—.

— *Skövde Mfg*: Under året har i Våmb inköpts fastighet, som omändrats till missionshus. Medlemsantalet är 290, och kassan balanserade på en summa av kr. 14,140:16, varav till Sv. Missionsförbundet kr. 1,203:30.

— *Hållnäs Ffg*: Vid årsskiftet var medlemsantalet 220. Av inkomsterna, som uppgått till kr. 5,619:51, hava kr. 1,075 gått till yttre missionen. Predikanten i församlingen beviljades ytterligare dyrtidstillägg.

— *Betesdåförsamlingen, Kalmar*: Inkomsterna hava uppgått till kr. 8,105:—. Medlemsantalet vid årsskiftet var 153.

— *Borås Mfg*: Kr. 45,323:82 utgjorde årets inkomster, varav kr. 12,443:85 använts för social kärleksverksamhet, kr. 10,000:— till ny samlingslokal och kr. 1,378:50 till Sv. Missionsförbundet. Medlemsantalet är 328, och söndagsskolan har 600 barn.

— *Kinneulle Mfg*: Räkenskaperna utvisade en summa av kr. 3,359:49 och ungdomsföreningens kr. 1,500:—. Till soldatmissionen har lämnats kr. 110:— och till Sv. Missionsförbundet kr. 665:—. Medlemsantalet är 63, varav 16 tillkommit under året.

— *Salemöförsamlingen, Malmö*: Medlemsantalet är 128. Församlingen, som haft att kämpa med en del svårigheter, synes nu gå bättre tider till mötes, och dess ungdomsverksamhet ter sig löftesrik.

Söndagsskolkurs, ledd av magister Joh:s Norborg från Stockholm, hölls i Gnesta missionshus under tiden 25 januari—2 februari.

Kursen, som besöktes av ett 20-tal söndagsskollärare och lärarinnor jämte ett flertal andra för söndagsskolan intresserade, var mycket lärrik och givande. Den avslutades söndagen den 2 febr. på e. m. med ett angenämt samkväm, gemensamt för församlingen, ungdomsförbundet, junioravdelningen och en del andra inbjudna.

Från *Udenäs* skrives: Söndagen den 9 febr. hölls i Udenäs ett krets- och församlingsmöte, besökt av omkr. ett hundratal personer från olika föreningar inom den ganska vidsträckta socknen. Mötet inleddes med bönemöte samt predikan av distriktsförest. K. Mouchard. Därefter företogs samtal om »Det kristna församlingens livets förmåner och förpliktelser».

Skulden betald.

Vansbro krets av *Järn Mfg* i Dalarna hör nu till de lyckliga, om vilka det kan sägas: »de äro skuldfria». Genom en särskild ansträngning hade den lilla kretsen, vilken består av c:a 20 medlemmar, kunnat under 1918 betala 1,032 kr., vilket utgjorde hela skulden på deras präktiga missionshus. Söndagen den 2 febr. hölls med anledning härav en tacksägelsefest, vilken omväxlade med tal, sång av allianskören, kaffe m. m.

Glädjen och tacksamheten till Gud var stor.
B—m.

Norra Solberga Missionsförsamling, Småland, hör nu till de skuldfria. Vid årsmötet 1918 väcktes förslag om, att medelst listor göra en insamling för betalning av skulden, som uppgick till 1,500 kr. Genom insamlingen inkom 1,300 kr., resten sammansköt styrelsen vid sitt sista sammanträde. Resultatet är så mycket mera glädjande, som församlingen kunnat underhålla predikant och ej heller behövt göra någon inskränkning på bidragen till missionsällskapen utan i stället kunna öka dem. Vid årsmöte den 16 febr. hölls en särskild tacksägelsestund i glädjen över, att skulden nu var betald. Av Herren är det skett ock ett under för våra ögon.

M—ke.

Sandö Brödröförsamling, som haft en skuld å 1,000 kr. på sitt missionshus, har nu lyckats göra sig skuldfri. Såväl ungdoms- som juniorföreningen hava jämte församlingen bidragit på ett berömvärd sätt.

Enighet ger styrka!

*—

Fläckebo missionsförsamling kunde fira sitt årsmöte 1919 under känslan av att vara skuldfri. En skuld på 500 kr. har länge tyngt församlingen. Vid förra årsmötet beslöts att göra en insamling för skuldens betalning. Det skedde ock sistl. november. Insamlingen gav inte blott 500 kr. utan 1,000 kr. därutöver, som antagligen komma att användas till felande utbyggnad vid predikantbostaden.

C. J. Andelius.

David Zeisberger. Indianernas apostel. Av *J. E. Lundahl.*

Robert Morrisson. Banbrytaren i Kina. Av *J. E. Lundahl.*

James Chalmers. Bland vildarna på Söderhavsöarna. Av *J. E. Lundahl.*

Alexander Mackay. Ugandas hjälte. Av *J. E. Lundahl.*

Greve Zinzendorf och missionen. Av *J. E. Lundahl.*

François Coillards underbara livsgärning. Av *J. E. Lundahl.*

Booker Washington. Negerrasens Moses. Av *J. E. Lundahl.*

John Williams. Söderhavsöarnas apostel. Av *Ragnar Thomson.*

Ovanstående elva biografier, vars pris är 25 öre st., äro avsedda i första hand för de yngre och söndagsskolbarnen. De lämpa sig synnerligen väl till premier för söndagsskolfester o. d.

Svenska Missionsförbundets Förlag. Stockholm C.

Missionslitteratur.

Evangelii Livskrafter. Av Teol. D:r *Joh. Warneck.*
Pris kr. 6:—.

Om denna ypperliga framställning av den animistiska hedendomens väsen och den kristna missionens kamp mot hedendom och vidskepelse säger prof. Kolmodin i Svensk Missions-tidskrift: "Ett i hög grad gediget och värdefullt arbete — — Det förtjänar ett ingående studium. Alla, som ha att hålla föredrag, ha här mycket att hämta, och i missionsstudiekret-sarne har det sin givna plats."

På obanade stigar. Tjugufem år i Ost-Turkestan.
Redigerad av *J. E. Lundahl.* Pris kr. 8:—.

Boken innehåller skildringar från missionsarbetet i Ost-Turkestan, skrivna av missionärer på fältet. Ett ovanligt fint och rikt illustrationsmaterial höjer bokens värde.

Skuggor och Dagrar från missionsarbetet i Ryssland. Av *L. E. Högberg.* Pris kr. 4:—.

Intressanta, talrikt illustrerade skildringar från missionär Högbergs mångåriga arbete i det ryska riket.

Illustrerad Missionshistoria över hela världen. Av D:r *E. J. Ekman.* 2 del. kart. Pris kr. 6:—.

Ett arbete för varje missionsvän, som i sammandragen form vill skaffa sig en överblick över missionen i hela världen.

Vid Ararats fot. Skildringar från Svenska Missionsförbundets 35-åriga verksamhet i Kaukasien. Av *E. John Larson* m. fl. Pris kr. 2:75.

Denna bok, som helt nyligen utkommit, innehåller rikt illustrerade skildringar från de gamla bibelländerna och från arbetet bland det så hårt prövade armeniska folket.

Växlande bilder. Kongoskildringar av *A. Walder*.
Pris kr. 3:50.

Det är interiörer från en missionärs liv ute i hednaland, intryck och stämningar, som här bjudas läsaren.

Fru Sia Ahok. Av *Johanne Blauenfeldt*. Pris 85 öre.
En intressant skildring om en kristen kineskvinnas.

Missionärernas barn. Av *Anna Fredén*. Pris kr. 2:25.

En bok, som närmast är tillkommen för att hos missionsvännerna väcka intresse för den allvarliga fråga och det ännu i det stora hela olösta problem, som bokens titel anger.

”Framställningen är intressant, ja fångslande, ämnet griper.”
G. B-n i Svensk Missionstidskrift.

Kampen mellan Islam och Kristendomen. En konturteckning av *Bruno Nyström*. Pris 75 öre.

En bok för var och en, som intresserar sig för studiet av ett av den närmaste tidens förnämsta missionsproblem.

Missionslitteratur för barn.

Ruts besök i Ost-Turkestan. Av *L. E. Högborg*. Pris 50 öre.

Ur Kongos barnavärld. Illustrerad. Av *Signe Walder*. Pris 75 öre.

Kongobilder. Av *Signe Walder*. Pris 75 öre.

Dessa tre böcker innehålla intressanta berättelser från hednawärlden. De äro skrivna speciellt för de yngre missionsvännerna. De skola hos de unga föda intresse för missionen.

Studieböcker.

Mission.

Det muhammedanska problemet. Av *W. H. T. Gairdner*. Övers. av fil. mag. *Ester Nilsson*. Pris kr. 2:25.

Vår yttre mission. Av *J. E. Lundahl*. Pris kr. 2:—.

Ovanstående böcker, till vilka äro utarbetade särskilda studieprogram, anbefallas till studiecirkel, vilka intressera sig för missionsproblemen. Den sistnämnda rör vår egen mission.

Socialt arbete och bibelstudium.

Lärjungaskap. Studier i Jesu Kristi evangelium och exempel, särskilt med avseende på sociala förhållanden av *C. Franklin Angus*, M. A. Bem. övers. av fil. kand. *Axel Andersson*. Pris kr. 1:—.

En bok i en aktuell fråga för våra dagars kristna.

Studier i Efesierbrevet. Av *G. S. Eddy*, M. A. Övers. av *S. M. Fredén*. Pris 50 öre.

En god vägledning för bibelstudiekretsar. Framställningen är enkel och koncis. Boken har redan erhållit stor spridning inom S. M. U.

Biografier.

Paul Peter Waldenström. Av *N. P. Ollén*. Elegant klotb. Pris kr. 7:—.

Av denna intressanta levnadsteckning, som på några veckor gick ut i en första upplaga av 5,000 ex., finnes ännu en mindre upplaga kvar. Ett standardverk, som bör finnas i varje ”Missionsförbundets hem”.

Nils Westlind. En banbrytare för Kongomissionen. Av *J. E. Lundahl*. Pris kr. 2:—.

En inspirerande skildring över en av banbrytarna i Kongo samt över vår missions första tid där.

Samuel Crowther. Slavgossen som blev biskop. Av *J. E. Lundahl*.

David Livingstone. Upptäcktsresanden och människovännen. Av *J. E. Lundahl*.

William Carey. Skomakaren som blev professor. Av *J. E. Lundahl*.